

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/564/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714207257
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2714207257.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: Š. Z., G.. XX.XX.XXXX, K. O. I. XXXX/XX, A., občan SR proti odporcom: 1. L. Z., G.. XX.XX.XXXX, K. I. XXX, O., občan SR a 2. Q. R., G.. X.X.XXXX, K. I. XXX, O., občianka SR, o návrhu na určenie výživného plnoletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Odporca v 1. rade je povinný platiť výživné navrhovateľovi mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa zákona č. 601/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa, s účinnosťou od 19.11.2014.

Odporkyňa v 2. rade je povinná platiť výživné navrhovateľovi mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa zákona č. 601/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa, s účinnosťou od 19.11.2014.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 19.11.2014 do 29.2.2016 v sume 417,95 eur súd povoľuje odporcovi v 1. rade splácať v splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľa počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 19.11.2014 do 29.2.2016 v sume 417,95 eur súd povoľuje odporkyňi v 2. rade splácať v splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľa počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 19.11.2014 domáhal, aby súd určil každému z jeho rodičov povinnosť prispievať mu na výživu mesačne po 30 % zo sumy životného minima s účinnosťou od 14.11.2013 (t.j. od dosiahnutia plnoletosti navrhovateľa). Návrh odôvodnil tým, že bol zverený rozsudkom OS Komárno č.k. P 101/96 z 25.3.2003 do pestúnskej starostlivosti manželom N. I. Q. M. I., jeho rodičov výživné určené nebolo. Rozsudkom OS Senica č. k. 8P 195/2005-24 z 16.5.2006 bolo jeho rodičom výživné určené, každému po 645 Sk mesačne. Navrhovateľ dosiahol dňa 14.11.2013 plnoletosť, pestúnom nebola predĺžená pestúnska starostlivosť, on je študentom strednej školy, býva stále u pestúnov a jeho biologickí rodičia mu ničím na výživu neprispievajú.

Rodičia navrhovateľa prevzali návrh i poučenie o ich právach ešte dňa 24.11.2015, ale doposiaľ sa k návrhu nevyjadrili. Na pojednávanie boli riadne predvolaní, ale ani na pojednávanie sa nedostavili, svoju prítomnosť neospravedlnili, nežiadali odročiť termín pojednávania, preto súd konal a rozhodol bez ich prítomnosti v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, pripojeným spisom Okresného súdu Senica sp. zn. 6P/23/2014, rodným listom navrhovateľa, lustráciou v Sociálnej poisťovni na účastníkov konania, potvrdením o návšteve školy navrhovateľom, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ je synom odporcov. Rozsudkom OS Komárno č. k. P 101/96 zo dňa 25.3.2003 (právoplatný 10.7.2003) bol navrhovateľ ako maloletý zverený do spoločnej pestúnskej starostlivosti M.N. N. Q. M. I.. Súd vtedy výživné rodičom navrhovateľa neurčil. Rozsudkom OS Skalica č.k. 8P 195/2005-24 zo dňa 16.5.2006 (právoplatný 15.6.2006) bolo každému z rodičov navrhovateľa určené minimálne výživné, po 645 Sk mesačne.

Navrhovateľ dosiahol dňa 14.11.2013 a jeho pestúnom nebola predĺžená pestúnska starostlivosť. Navrhovateľ naďalej u pestúnov býva, majú medzi sebou vytvorený pekný vzťah, títo ho finančne podporujú, zabezpečujú mu stravu a bývanie v ich domácnosti. Jeho biologickí rodičia o neho nemajú žiadny záujem, nekontaktujú sa s ním (ani len na sviatky), žiadne výživné mu neposielajú.

Navrhovateľ navštevuje 4 ročník strednej zdravotníckej školy Z. A., odbor masér, štúdium ho baví. Mesačne mu jeho bývalí pestúni platia v škole stravné 28 eur. Navrhovateľ nemá zdravotné problémy. Býva naďalej v spoločnej domácnosti s bývalými pestúnmi v ich 4 izbovom byte. Navrhovateľ preukázal, že títo majú mesačné výdavky s bývaním: nájomné v sume 214,11 eur, plyn v sume 18 eur, rozhlas a TV v sume 4,64 eur. Podľa vyjadrenia navrhovateľa jeho bývalí pestúni majú na neho mesačne výdavky cca 120 eur na stravu, oblečenie, pomôcky do školy, stravu v škole. Prispeli mu aj na stužkovú. Navrhovateľ si brigádniccky privyrába skoro každý víkend, vykladá tovar v obchode a privyrobí si tak mesačne cca 180 eur netto.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Komárno mal súd preukázané, že rodičia navrhovateľa nepoberajú dávky nemocenského poistenia, úrazového poistenia, dôchodkového poistenia ani dávku v nezamestnanosti, dávku garančného poistenia.

Zo správ a potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno mal súd preukázané, že otec navrhovateľa je žiadateľom dávky v hmotnej núdzi od 1.2.2004 do 30.11.2015. Spolu s ním sú posudzované osoby: matka navrhovateľa a dve deti (G. Z., G.. XX.X.XXXX Q. P. Z., G.. XX.X.XXXX).

Otec navrhovateľa poberá rodinné prídavky na jedno mal. dieťa po 23,52 eur mesačne. Poberá dávky v hmotnej núdzi. Je evidovaný ako nezamestnaný naposledy od 20.5.2015 do 31.8.2015, od 11.11.2015 doposiaľ. V mesiacoch september 2015 a október 2015 bol zamestnaný v Obci O. a mal vymeriavací základ nasledovný: v 9/2015 vo výške 440,01 eur a v 10/2015 v sume 300 eur. Matka navrhovateľa je evidovaná ako nezamestnaná naposledy od 16.4.1997 do 15.6.1999.

Ani jeden z rodičov navrhovateľa nedoložil súdu potvrdenie o svojom príjme ani ich mesačné výdavky s bývaním, síce ich súd na to vyzval. Nakoľko ale navrhovateľ žiadal učiť len minimálne zákonné výživné, súd ich opakovane ani na doloženie predmetných listinných dôkazov už nevyzýval.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy

životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení neskorších zmien a doplnkov účinných od 1.7.2014, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm podľa písm. c) 90,42 eur mesačne, ak ide 1. o zaopatrené nepľnoleté dieťa, 2. o nezaopatrené dieťa.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine sa právo na výživné nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Predmetom sporu je určenie výživného na pľnoleté dieťa rodičom.

Pri skúmaní dôvodov návrhu na určenie výživného súd prihliadal na odôvodnené potreby oprávneného i na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinných. Pod odôvodnenými potrebami oprávneného, teda pľnoletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky, okuliare a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru. Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povolaním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii. Vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne preukázané, že návrh navrhovateľa je podaný dôvodne. Súd mal preukázané, že navrhovateľ sa pripravuje na budúce povolanie, študuje na strednej škole, všetky výdavky s jeho životom školským i mimoškolským zabezpečujú doposiaľ osoby, ktorým bol pôvodne zverený do pestúnskej starostlivosti. Biologickí rodičia naopak o navrhovateľa žiadny záujem neprejavujú, dobrovoľne mu žiadne výživné neplatia a ani len k sviatkom sa mu neozývajú. Okrem riadneho denného štúdia a snahy zmaturovať sa snaží si navrhovateľ privyrábať aspoň brigádnickou prácou po víkendoch. Nakoľko navrhovateľ nepozná majetkové pomery svojich biologických rodičov, žiada určiť im len minimálne zákonné výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima.

Súd prihliadal na zárobkové možnosti a schopnosti odporcov i snahu samotného navrhovateľa zabezpečiť si sám mesačne príjem a vyhovel návrhu v celom rozsahu.

Súd určil rodičom navrhovateľa povinnosť platiť výživné od dňa 19.11.2014, kedy bol návrh doručený na súd, vo výške minimálneho zákonného výživného. Súd vo výroku určil rodičom výživné v percentuálnom

vyjadrení, lebo k 1.7. každého roku sa samotná výška 30 % upravuje podľa zvýšenia sumy životného minima. Nakoľko rodičia preukázateľne od tohto času na navrhovateľa žiadne výživné neplatia, každému z rodičov vznikol nedoplatok na výživnom za obdobie od 19.11.2014 do 29.2.2016 (lebo súd rozhodol 18.2.2016, t. j. po 15 dni v mesiaci) vo výške 417,95 eur (Výpočet nedoplatku je nasledovný: za obdobie 19.11.2014-30.11.2014 v sume 11 eur /12/30x27,13 eur = 10,852, zaokrúhlene 11 eur/ + za 12/2014 až 2/2016: 15 x 27,13 eur). Súd povolil každému z rodičov predmetný nedoplatok splácať vzhľadom na ich majetkové pomery a počet nezaopatrených maloletých detí po 20 eur mesačne vychádzajúc z zaužívanej súdnej praxe povoliť splátky najviac na dom 36 mesiacov.

Súd zamietol návrh navrhovateľa o určenie výživného späťne od dňa, kedy nadobudol plnoletosť z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal v zmysle § 77 ods. 1 zákona o rodine dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by mu bránili podať si tento návrh skôr.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania rozhodol súd tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, síce mal tento vo veci plný úspech, lebo si náhradu neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).